

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2900/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Живота Н. Стојановић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3772/2019 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3772/2019 од 14.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3772/2019 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против одлуке о трошковима поступка из ставова другог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3772/2019 од 14.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 192/16 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени на начин ближе означен у том ставу изреке поставио конструкцију, па је обавезан да је о свом трошку уклони, а ако то не учини овлашћују се тужиоци да ангажовањем трећег лица исту уклоне о трошку туженог; као и да тужени трпи ограђивање к.п. бр. .. од стране тужилаца до међе са тужениковом к.п.бр. .. КО Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове поступка од 417.200,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3772/2019 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима

поступка, садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати 153.950,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на жалбу је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, а тужиоци су изјавили ревизију на одлуку о трошковима поступка, на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију и тражили трошкове за састав одговора од стране адвоката.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије туженог на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и чинидбе поднета је 27.05.2014. године, а у тужби је вредност предмета спора означена као непроцењива, а такса на тужбу одређена је у износу од 1.900,00 динара, што према Закону о судским таксама одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара.

У конкретном случају се ради о имовинскоправном спору, у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме према одређеној такси на тужбу вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП. па је одлучено као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, тужиоци су ревизију изјавили против одлуке другостепеног суда, којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини њихово главно потраживање, па је ревизија недозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини ревизију дозвољеном ни према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странака.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**